ČERVEN
ROČNÍK V.

ČÍSLO 6.
ROK 1924

SPIRITISTICKÁ REVUE

ORGÁN SLEZSKO - MORAV. SPIRITISTŮ

VYDÁVAJÍ A ŘÍDÍ: JAN KUCHAŘ A JAN RÖSNER

Spiritismus, Mediumismus, Somnambulismus, Magnetismus osobní i psychický, Síly psychické, Levitace, Jasnovidnost, Materialisace, Jasnoslyšení, Dvojnictví, Metafysika, Okultismus, Telepatie, Sugesce, Hypnotismus, Frenologie, Chiromantie, Grafologie, Astrologie, Vegetarismus, Abstinence, Nekuř., Náboženství, Morálka.

TELEFON:
RADVANICE 31.

CELOROČNÍ PŘEDPL.
Kč 28·—
JEDNOTLIVÁ ČÍSLA
Kč 2·40

ÚČET POŠTOVNÍHO
ÚŘADU ŠEK. 302.914

REDAKCE A ADMINISTRACE: RADVANICE Č. 31!
U OSTRAVY VE SLEZSKU

TISKEM KNIHTISKÁRNY K. BIRGUSA V PŘÍVOZE.

SPIRITISTICKÁ REVUE,

časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu, jest oficielním orgánem slezsko-moravských spiritistů.

Vychází v pravidelných lhůtách každého prvního v měsíci.
Ukázková čísla zasílají se na požádání zdarma.
Zasílá se jen předplatitelům a těm, kdož se o něj přihlásili.
Přestává býti odběratelem, kdo se písemně odhlásil.
Reklamace neobdrženého čísla se nezalepuje, nefrankuje a vyřizuje se jen do vyjítí příštího čísla.
K dotazům, které mají býti zodpověděny, nutno přiložiti známku na odpověď.
Rukopisy nutno zaslati do 15. každého měsíce a ty se nevracejí.
Návštěvy přijímají se v pondělí odpoledne.

Předplatné činí:

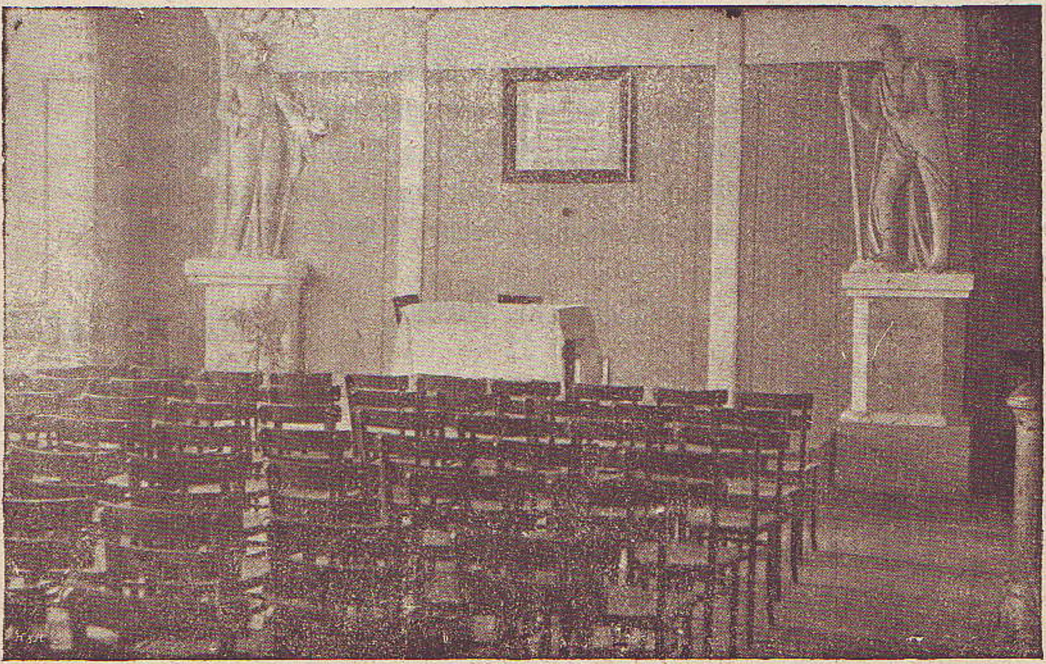
celoročně	Kč 28—
půlročně	Kč 14·—
jednotlivá čísla	Kč 2·40
do cizozemska ročně	Kč 35·—

Ceny insertů:

celá strana	Kč 350·—
půl strany	Kč 180·—
čtvrť strany	Kč 90·—
osmina strany	Kč 45·—

Účet pošt. šekového úřadu 302.914. Telefon: Radvanice 31.

V záležitostech spolkových nutno adresovati přímo: Spiritistický spolek „Bratrství" v Radvanicích ve Slezsku.

Průčelí sálu ve spolkovém domě »Bratrství« v Radvanicích ve Slezsku.

Redakce a admin. Spirit. revue v Radvanicích č. 311 u Ostravy-Slezsko.

Orgán slezsko-moravských spiritistů.

SPIRITISTICKÁ REVUE

Časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu.

Vychází 1. každého měsíce.
Předplácí se ročně Kč 28·—, půlletně Kč. 14·—
Jednotlivá čís. Kč 2·40. — Ukázková čísla zdarma.

Obšírnější popis podmínek odběratel. na 2. straně obálkové. · Účet pošt. šek. úřadu 302.914. · Telefon: Radvanice 31. — Redakce a admin.: Radvanice 311 u Ostravy, Slezsko. —

Za redakci zodpovídá JAN RÖSNER.

Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj, co's neprozkoumal.
Buddha.

Poloviční věda od boha odvrací, kdežto pravá a důkladná věda člověka k náboženství přivádí.
T. G. Masaryk.

ROČ. V. RADVANICE – OSTRAVA, 1. června 1924. ČÍS. 6.

Částečný obraz účastníků druhého mezinárodního kongresu pro psychická studia ve Varšavě.

Od leva k pravé straně:

Klečící: Delegát severoamerický Mr. G. V. Murphy.

První řada: Šejk Abdul Vellah, delegát turecký.
Doc. Sidney Alrutz, delegát švédský.
Mr. René Sudre z Paříže.
Ing. Grunewald z Berlína.
Dr. Neuman z Baden-Baden.
Ing. Lebiedzinski z Varšavy.
Mr. Dingwal, delegát londýnské „Society por Psychical Researches“.
Ing. Osowiecki, nejlepší polské jasnovidné medium.

Druhá řada: Dr. Schrenck-Notzing, proslulý badatel metapsychický z Mnichova.
Dr. Geley, ředitel „L' Institut Internationale Metapsychique“ v Paříži.
Dr. W. Mackenzie, delegát italský, předseda kongr.
Prof. Gravier z techniky varšavské.
P. Grudzindski, metagrafolog z Krakova.

Třetí řada: Prof. Chojecký, psycholog byv. university v Lublíně.
Dr. Hynek, delegát československý.
. . . . delegát z Norska.
Mme. ing. Garizynská z Werschonu.
P. Karel de Vett, generální sekretář kongresu.
Prof. Haraldur Nielsen z Reykjaviku z Islandu.
. . . . jeho synovec.
Prof. Stolyhvo z Varšavy.
Nahoře pod Mme. G. předseda „Warszawskiego Towarzystwa badań psychicznych“. Dr. T. Sokolowski.

Částečný obraz účastníků metapsychického kongresu ve Varšavě 1923.

Je jasnovidnost přesně vědecky zjištěným faktem?

Dr. R. Hynek.

Jako jiné nadsmyslové, ne však nadpřirozené, úkazy, které studuje věda metapsychická, netěšila se dosud ani jasnovidnost uznání všeobecnému, k němuž pouze telepatie (přenášení myšlenek) zdá se míti nejblíže.

Často slyšíme námitky a projevy nespokojenosti pronášené se stran našich odpůrců, proč tato vlastnost tak neobyčejná a zvláštní, která ohrožuje samy základy našeho poznávání, naší vědy, je stále jen výminečná a vzácně se vyskytující a k tomu všemu ještě ne vždy a ne na povel u téže osoby se projevující.

Když prý někdo jest již jednou jasnovidným, měl by prý býti neustále takovým a zvláště tehdy, když si toho usilovně přeje.

Tato námitka dá se tak lehce odbýti každodenním jen trochu pozorným sledováním našeho duševního dění. Což pak můžeme si poručit, abychom byli stejně bystří, stejně důvtipní a stejně rozumní, když si toho nejvíc přejeme?

Jsme-li upřímnými, musíme doznati, že tomu tak bohužel není a že duševní dění naše jest podmíněno velmi četnými nám dosud neznámými složkami, čímž se vymyká jakýmkoliv výpočtům nebo dohadům do budoucna, jakž teprve vlastnosti tak vzácné, tak obdivuhodné, jakým jest jasnovidné zření t. j. vnímání zrakové bez použití normálního ústrojí zrakového.

A lze předem vyloučiti možnost takovýchto mimosmyslových nebo nadsmyslových vjemů? Myslím, že dnes žádný aspoň poněkud vážný vědecký badatel nemůže vyloučiti tuto možnost předem jako vědecky nemyslitelnou, nemožnou.

Ostatně, kolik ještě před námi leží záhad doposud neprozkoumaných, nevysvětlených! Což v poslední době paprsky Röntgenovy, vyzařování radia atd. nepoučily nás o možnosti existence něčeho, co dosud jsme neznali? Jest docela možno, že vedle paprsků X (tak zovou se v angličině Röntgenovy paprsky, X rays = X paprsky) jsou ještě Z paprsky, M, N atd. paprsky, které naše fysické oko nevnímá anebo si neuvědomuje, avšak oko sensitiva zvlášť nějak uzpůsobené přec jen pozoruje a vnímá.

Tedy možnost prostorového jasnozření, o kterém je tu řeč, ani nynější věda vyloučiti nemůže, ba naopak toto zůstává vždy v možnostech našeho zdokonaleného vědeckého poznání a badání pokročilejšího.

Jedna z dalších námitek odpůrců také bývá: „Proč jen osoby nervově nebo individuelně slabší jsou nadány touto silou, jako cikánky, věštkyně, hadačky? Kdyby tak byl někdo seriosnějšího povolání a postavení nadán touto silou, bylo by to věrohodnější a přesvědčivější“.

Ve skutečnosti však setkáváme se s touto schopností, ač ojediněle, přece ve všech vrstvách lidstva.

Na loňském mezinárodním kongresu ve Varšavě měl jsem příležitost seznámiti se osobně s inženýrem Osowieckim z Varšavy, vedoucí to osobností velkoprůmyslníků, známým a všeobecně váženým mužem v nejlepších kruzích varšavských, který jest současně výborným jasnovidcem.

Byl jsem účastníkem i jasnovidného pokusu officielně před tváří celého kongresu s p. ing. Osowieckim provedeného a proto tím více věrohodného a přesvědčivého.

Pokusím se v krátkosti týž zde načrtnouti.

Bylo to třetího dne prací kongresových, v den německých referátů, tuším 2. září 1922, kdy předseda téhož dne, proslulý baron Schrenck-Notzing, po své přednášce sdělil napjatému auditoriu, že přečte protokole a celému shromáždění předá k prozkoumání materiál pokusů s p. inženýrem Osowieckim, jako jasnovidcem, provedených.

Přirozeně, že jsme byli všichni na výsost zvědaví a ndtrpěliví v očekávání výsledků pokusu, k němuž přednášející jal se předčítati protokol spolupodepsaný Drem Geleyem a p. René Sudrem.

Bylo to před dvěma dny, kdy spolupodepsaní navštívili p. inž. Osowieckého v jeho bytě, přinášejíce s sebou silné, dobře zapečetěné psaní normálních rozměrů, které byl s sebou p. Dingwall, sekretář londýnské „Society for Psychical Researches“, přivezl, takže nikdo z nich nevěděl, co toto psaní obsahuje.

Ing. Osowiecki, vzav psaní do ruky, upadl na krátko do polovičního transu, v němž vypovídal následující: „Obálka, kterou držím v ruce, obsahuje ještě jinou obálku a ta jest zelenavá (verdante). V této obálce jest opět jiná obálka a ta jest červená (rouge) a v ní jest karton bílého papíru.

Na otázku, je-li něco na tomto kartonu napsáno či nakresleno, otálí poněkud jasnovidec, ale za chvilku s radostným výkřikem: „Je vois, je vois“*, jme se kresliti na předloženém papíru následující výkres.

Čtverec v levo neuzavřený a v horním levém rohu nárys otevřené láhve, zcela prostý. Pod výkresem je něco, co nemůže jasně přečísti, ale na konci vidí Aug. 1923 ukončeno hranatou závorkou.

Baron Schrenck-Notzing načrtnul na tabuli výkres zde připojený a ukázav dopis, vyzval docenta Alrutze z upsalské university, aby prohlédl neporušenost pečetí. Dále vyzývá všimnouti si čtyř propichů dopisu jehlou, které nerušeně propouštějí světlo, což při sebe menším pokusu, aby byl dopis otevřen, bylo by zmařeno.

Vše bylo nalezeno správným a neporušeným.

Po té za hrobového ticha docent Alrutz rozřezuje nožíkem obálku a vytahuje druhou obálku černou, ne tedy zelenavou. Byla to obálka černá z papíru z fotografických desek.

Hned nato vytahuje z této černé obálky třetí obálku krásně červenou a z této pak karton bílého papíru s následujícím výkresem.

Čtverec, v něm vlevo nahoře otevřená láhev zhruba načrtnutá a dole v hranatých závorkách datum, London 22. Aug. 1923.

Náš potlesk a jásot neznal vskutku mezí a sympatickému inženýru Osowieckému připraveny spontánní nadšené ovace.

Tedy v žádném zákoutí, ani v přítmí, nýbrž před plným forem světových badatelů vědeckého okultismu nezvratně jasně prokázána možnost a jsoucnost mimosmyslových zrakových vjemů čili jasnozření, takže tímto podán přesně vědecký důkaz o něm.

Následujícího dne pak ještě neúnavný pan Szmurlo, předseda varšavského Towarzysztwa Psychofysicznego, ukazoval nám v diapositivech mnohé jiné vzácné důkazy neobyčejné vlastnosti tohoto znamenitého jasnovidce jako, na příklad, čtení nápisů a rozeznávání obrazů v zatavené, 2 cm tlusté olověné tyči, kterou ani Röntgenovy paprsky nepronikají. Dále vykládal případ s broží jisté polské šlechtičny, která by se vskutku poslouchala jako bajka, kdyby nebyla přesně doložena a potvrzena.

Jistá dáma přední společnosti polské (jméno, datum atd. vše bylo doloženo) ztratila neobyčejně vzácný rodinný šperk — broži a nevěděla kdy, kde a jak o ni přišla. Smutná vzpoměla si na inženýra Osowieckého, s nímž byla dobře známou a prosila ho, zda-li by jí nemohl něco bližšího sděliti o broži.

Ing. Osowiecki dotykem blůzy, v níž před ztrátou právě byla brože nošena, uvedl se v rapport se zmizelým předmětem a po krátkém odmlčení sděluje dámě. Brože nebyla ukradena, ale ztracena na křižovatce určité ulice (udáno vše přesně i doba, kdy brože ztracena byla). Ing. Osowiecki vidí, kterak pro tuto broži se shýbá muž, jehož podobu i oděv přesně popisuje a na konec vyslovuje naději, že brože bude vrácena.

Dáma nelení, oznámí ztrátu v novinách s výzvou, aby pán, který broži našel, ji vrátil.

Na druhý den ráno, když dlel inženýr Osowiecki ve své bance, zahlédl muže, kterého poznal z vidění. Jde přímo k němu a praví: „Vy jste nalezl tu broži a nesete ji s sebou!“

Oslovený trhne sebou, vynímá ze záňadří hledaný šperk a podává jej bravurnímu jasnovidci.

„Bylo by to vskutku pohádkou, kdyby to nebylo doloženo, bylo by to nesmyslem, kdyby to nebylo pravdou“. (Richet).

Takto stalo se nám jasnozření důkazem, přesvědčením, třebas by to pp. skeptikům sebe více hlavy lámalo.

Co však jednou jest přesně zjištěno, ničím oddisputovati se nedá. Dr. Hynek,

sekretář Čes. Spol. Metapsychické v Praze.

Poznámka: Ing. Osowiecki, o němž zde referuji, je ve skupině kongresové zobrazen v dolní řadě, poslední na pravé straně.

* Je vois, je vois = vidím, vidím.

Ranění astrálního těla.

J. Kuchař.

Nauky okultní a spiritualistické umožnily nám vniknouti poněkud hlouběji do života lidského a čerpati odtamtud různé poučení. Pod zorným úhlem těchto nauk jeví se nám člověk jakožto složka více světů, tedy jinak než jak má zato materialismus, pokládající člověka za pouhou hmotu a jak nás učí církve, majíce člověka za dualismus — složku ducha a těla.

Spiritismus, na příklad, učí, že mezi duchem a tělem člověka stává spojka tak zvaná perisprit nebo též astrální tělo. Tato spojka, jak známo, může za určitých okolností vystoupiti z těla hmotného úplně a objeviti se buďto vedle media, anebo i na místech úplně vzdálených a cizích. Příkladů takového vystoupení astrálního těla čili, jak říkáme, „dvojníka“, jest ve spiritistických a okultních spisech sdostatek.*)

Theosofové třídí tuto spojku, tento perisprit na tři části a to: tělo étherické, tělo astrální a tělo mentální.

Zranění dvojníka pí. Lambertové neviditelnou silou, jež se přeneslo na její fysické tělo (levou lopatku).

Tělo étherické názývá se též dvojníkem. Jest to sídlo vitality, živoucnosti. V něm vězí to, co vitalistická škola nazývá vitálním principem, to, co lékaři-magnetiséři pojmenovali fluidem vitálním nervovým. Tento princip jest onen činitel, jejž magnetiséři nazvali a mohou dodnes zváti fluidem magnetickým.

Tělo astrální jest perisprit spiritistů. Jest to sídlo citů, pudů, přání, vašní. Činnost jeho jest současným psychologům dobře známa jako podvědomí, nižší vědomí a podobně.

Tělo mentální jest sídlem inteligence myšlenky, vůle, rozumu a všech vlastností, tvořících vědomí duševzpytců všech dob.

V něm sídlí nesmrtelný princip, obživující naši duši. V úplné tmě zjevuje se tělo ětherické, a v jistých případech i tělo astrální, očím silně citlivých osob v plné záři světla vystupujícího z fysického těla.

Tělo mentální jest příliš jemné a chvěje se takovou rychlostí, že úplně uniká zraku i nejlepších citlivců, nejsou-li tito ponořeni v extasi nebo ve stav podobný.

Jak vidíme, učení jednoho i druhého tábora o astrálu člověka se kryjí. Jedni pojímají a označují toto astrální tělo celkově, druzí ho člení, toť vše.

Ze skutečnosti víme, že tak, jak působí tělo fysické na astrální, působí i naopak vjemy astrální na tělo fysické. Na těchto poznatcích zakládala se vlastně také magie starých.

Nejeden jest případ, že, bylo-li raněno astrální tělo člověka, zasažen byl také a často i podlehl člověk sám. Ostatně žal, radost, sympathie, antipathie, vášně a t. d. vše, co má své sídlo v astrální složce naší, má přímý a mocný vliv na celý život náš, tedy i fysický; toť každodenní naše zkušenost.

Avšak působnost astrálního těla na fysické jest daleko větší nežli lidstvo myslí a jen ti lidé, kterým prakticky bylo umožněno toto sledovati a jejichž poznatky jim dovolují hlouběji do života lidského nazírati, chápou jeho důležitost jakož i důležitost všeho toho, co sílí lidský astrál jako zase naopak — zhoubnost všeho, co naše astrální tělo vyčerpává a ruinuje.

Velmi zajímavý příklad působení astrálního těla na fysické podává známý francouzský badatel na poli magnetismu Hektor Durville ve svém spisu „Manifestations du Fantôme des Vivants", který tuto uvádím.

„Při jedné seanci, kde jsem zkoušel přenášení pocitů, jednal přízrak** s neobyčejnou energií, posunuje rázem značně těžké předměty.

Měli jsme polosvětlo. Tu najednou, cítě odpor ve svém namáhání, prohlašuje, že ho někdo zhruba udeřil za levým ramenem. Chtěl jsem ve svém badání pokračovati; nedocíliv však více ničeho, ukončil jsem seanci a uvedl dvojníka zpět.

Probudivši se subjekt*** nachází se pod dojmem strachu a nepokoje a stěžuje si na hluchou bolest pod ramenem. Uklidňuji ji, jak mohu nejlépe; vzdor tomu ale odešla pod nedobrým dojmem. V noci nespala a trpíc čím dál, tím víc ranou, z níž vytékalo hojně kapaliny, došla k panu Lefrancovi, bydlícímu nedaleko ní. Pan Lefranc ofotografoval rameno paní Lambertové a požádal ji, aby došla ke mně. Přišla. Konstatuji nejvyšší stupeň vysílení se silnou horečkou; zkřivené rysy tváře poukazují na velice bolestivý stav.

Uspávám ji, abych ji uklidnil a zlepšil její stav; daří se mi to z velké části. Jak shledal pan Lefranc, pozoruji i já povrchní ránu ve výši prostředního uzlu levého deltoidu, kruhovitou ránu, měřící 5 cm v průměru, s oteklým a rozpuklým strupem, z něhož prýštila vodnatá tekutina.

M. Lancelin, učený autor knih „Onen svět a jeho záhady", „Kouzelnictví na venkově" a t. d., byl přítomen seanci. V tomto jeho posledním díle připisuje toto zranění vlivu zlostného ducha, jak by činil každý spiritista.

Pokud se týče mne, připouštím úplně, že zranění povstalo působením síly neznámé subjektu i přítomným, avšak nemohu pokládati za dostatečně dokázanou přítomnost vědomé bytosti a astrálního světa. Následkem toho stavím za příčinu tohoto záhadného zjevu veliký otazník". Potud Durville.

Ať už je jakkoli vykládán tento případ, jedno jest jisté, že raněním astrálu utrpělo i tělo fysické.

Jiný velmi zajímavý případ vykládá Papus ve své „Magii", kterak zasažením astrálního těla šavlí byla roztříštěna lebka vesnické čarodějce.

Odborné spisy často přinášejí takovéto případy, které ovšem nedosti zasvěcení čtenáři lehce přehlídnou a neporozumí jim.

Podobné případy, kdy porušením astrálního těla zasaženo bylo i tělo fysické, prožili jsme již každý, vědomě či nevědomě. Ve skutečnosti veškeré složky člověka neustále vzájemně na sebe působí, v určitých případech však tato působení zřejmě se nám jeví.

Zejména ve spánku, kdy tělo fysické odpočívá, tu astrální tělo putuje pláni astrální a přináší dojmy, jež někdy převádí do fysického mozku v podobě vidění, intuic, předtuch a snů, které se někdy dopodrobna splňují.

Často se stává, že se nám zdá ve spánku, kterak nás někdo uhodil a probudíce se, skutečně nás ono místo bolí. Takových případů nalezneme mezi lidstvem dostatek.

Samému zdálo se mi jedné noci, asi v půli března t. r., že jsem byl neznámým mužem pronásledován. Utíkal jsem; přede mnou ležela hromada kolejnic a železa. Některé z nich trčely ven z hromady. V běhu uhodil jsem se o vyčnívající kolejnice do kosti holení. Při nárazu jsem se probudil, ale znovu zase usnul. Když jsem ráno vstal, v místech nárazu mne noha bolela a byla silně oteklá.

Hodinu před tímto snem, ve čtyři hodiny ráno, byl jsem venku a měl jsem nohu úplně zdravou. Dnes, kdy píši tento článek, jest tomu již od té doby přes měsíc a noha mne ještě bolí a stále jest oteklou.

Z takovýchto příkladů nutno bráti poučení. Zde jasně vysvítá, kterak se každý náraz a každá změna astrálního těla projevuje na našem životě fysickém, na naší bytosti. Vždyť ono jest, jak jsem již na začátku podotkl, oživovatelem těla fysického, v němž nalézá se dílna naší duše.

A přec většina lidstva tak nerozumně utrácí svoji sílu, ničí své zdraví fysické i duševní. Zde právě se nám vysvětluje, proč různé vášně a naruživosti ničí nejen tělo, ale, jak všeobecně se říká, i ducha.

Lidstvu schází více pozornosti vůči sobě, více poznání sebe.

Harmonický život nastává tam, kde se všem složkám člověka náležitá péče věnuje. Tam, kde jedna nebo druhá složka trpí nedostatkem, nemocí, ochablostí, možno ji povzbuditi, možno ji léčiti, jak již byla o tom učiněna zmínka v minulých ročnících a jak ještě o tom příležitostně pojednáme.

Poznámka redakce.
*Janeček: Před branou vyšších světů.
** Přízrak, rozuměj vybavený dvojník z těla media.
*** Subjekt-paní Lambertová.

Světlo je světlem i když ho slepý nevidí.
L. N. Tolstoj.

Znovuvzkříšení působnosti Bratrstva Růže a Kříže?

R. W. H.

Je opravdu ku podivu, jak v sousedním Německu, v tom Německu kdys tak mocném, zpupném, zpyšnělém, nyní tak rozvráceném, zbidačelém, ve vření se nalézajícím, vyskytly se vedle dosavadních okultních a spiritueľních směrů dvě nová mocná zrcadla duchovního života věštící a slibující nový rozmach čistých, ideálních, vskutku kulturních dob Goetha, Schillera, Kanta, Fichteho atd.

Jak jsem pravil, jsou to dvě střediska, vlastně tři, bych správněji dodal, vyvíjející se v bezprostřední blízkosti naší, v sousedním Německu.

Nejstarší z nich jest již před válkou se vyskytující a u nás málo známý směr, který jest veden spisovatelem Johannes Müller-em. Tento muž, po mém smyslu, vnikl hluboko do Nového zákona a pokouší se vnitřní obrodou a obrodou celého člověka přivésti lidstvo v nové šlépěje Kristovy, v nové Lidství.

Druhým mocným a mohutně působícím střediskem duchovní obrody jest vystoupení velikého soudobého filosofa v Německu — hraběte Kayserlinga. Po vzoru starověkých mudrců založil týž svou vlastní „Školu moudrosti“ v Darmstadtě. Sám jest člověkem hluboce uvnitřněným, vlastnícím veškeré poklady moudrosti staroindické, čínské atd., jakož i znalosti soudobého okultismu i přispívá filosof Kayserling netušenou měrou k duchovnímu přerodu intelligentních vrstev celého Německa. Jeho škola právě zabývá se pravým náboženstvím a mystikou všech věků a všech národů.

Třetím zjevem, a ve významu ne posledním, zdá se mi býti opětné vystoupení pravého „Bratrstva Růže a Kříže“ knihovnou „Pansophie“ (Všemoudrost) obsahující „Prazdroje vnitřního života“.

Bratrstvo Růže a Kříže těšilo se od jakživa značným sympatiím v našem národě, v naší obci okultní.

Ostatně jak by ne, vždyť jest známo, že v dobách prvého veřejného vystoupení tohoto bratrstva, dědičné to prý prastaré družiny Herma Trismegista, v dobách 16. a 17. století i naši vynikající mužové, jako Tadeáš Hájek z Hájků a jiní, přináleželi tomuto tak tajemnému a záhadnému řádu.

Vždyť i náš rodák milý Jan Amos Komenský stál v nejužších stycích s hlavními representanty tehdejších „růžových křižáků“ a ve svém díle „Labyrint světa a ráj srdce“ zmiňuje se o nich velmi často.

Byly to tenkrát doby pohnuté, nabité hrozícími blesky, bouřemi a válkami, kdy v proslulém zhořeleckém mystiku Jakubu Böhmovi, jakož i ve spisech těchto bratří Růže a Kříže ozývaly se tak mocně a působivě stěžejní zásady křesťanství, bohužel ještě až do dnes tak málo doceněné a uznávané.

Tak „Fama fraternitatis“ tlumočí je slovy: „Duchovní Slunce, Kristus, Budha vychází; jím vložen byl zárodek lásky v srdce člověka, která nutně vyvíjeti se bude co velká kosmická síla.“

„Láska zroditi se musí v srdci člověka a všechno nutně dozráti musí k Lásce.“

Jak překrásná to slova, jaká to radostná zvěst nového života, nových časů, nového rozkvětu Lidství!! Bohužel však v krátkosti v prach potřena a na kopytech dragounů císařských, Bavoráků a Švédů roznesena byla.

Ne nepodobna jest jí doba naše, kdy obloha zachmuřena mraky nejtemnějšími, atmosféra nabita štvaním národa proti národu a výmysly až ďábelskými, tak krajně lidstvu zbloudilému nepřátelskými. Žijeme vpravdě v době po staletích snad tisíciletích znova se vracející, kdy vše, jak se říká, spočívá na „ostří nože“.

A v této pro lidstvo těžké chvíli jakoby se vskutku otevíraly brány vyšších světů, jakoby pomocné hlasy odtamtud se ozývaly a vedly lidstvo k lepšímu zítřku.

Ano, bratří a sestry, radujte se ve svých snahách po čistějším, lepším, duchovnějším životu, které ve vašich směrech spiritualistických svůj výraz našly; nejste osamocení více.

Všude kolem vás již temnoty padají a zlo v základech se otřásá. Všude mocně a neodolatelně vyrážejí plameny pravé cesty náboženské lásky k bližnímu a lásky k Bohu. Mnoho, mnoho dožijeme se ještě změn.

Též i v Německu ozývá se dnes čím dál, tím mocněji tato touha.

Jaký pak div, že i čistě okultně pansofické centrum znovuvskříšené působnosti bratrstva Růže a Kříže prosyceno jest toutéž myšlenkou znovuzrození, oduševnění a zlidštění, kterou jediné Slunce „Kristus v nás“ přinésti může.

U nás směr výhradně mystický propaguje redaktor Weinfurter, autor „Ohnivého keře“.

Zmíněná první publikace Bratrstva Růže a Kříže vskutku stojí za přečtení. (Vyšla v nakladatelství O. Barth v Mnichově 23.) Jejím nejhlubším tónem a základem jest cesta ke spojení s Bohem, Kristem, nejvyšším to principem světla v duši každého člověka.

Zjevy jasnovidnosti.

Medium K. bylo požádáno bratrem Š. z Bludovic, aby ve volnější chvíli navštívilo rodinu Š. Dne 25. dubna minulého roku splnilo medium žádost a dotčenou rodinu navštívilo.

V té době stonal jim syn, nadějný to student, po jehož brzském uzdravení celá rodina velice toužila. Otce nebylo právě doma i hovořili tedy s matkou. Po chvíli společného rozhovoru žádala sestra Š. o jasnovidné šetření s otázkou, pozdraví-li se nemocný a jak brzy. Po chvilce uklidnění nablížilo medium svým duševním zrakem a pravilo: „Vidím přijíždějící pohřební vůz, který zůstal státi před řetězovou záporou napříč cesty nataženou. Najednou ale pouto, upevňující řetěz ke sloupu po jedné straně cesty, se uvolnilo, řetěz spadl na zem a cesta stala se volnou. V tom okamžiku ale vedle stojící otec rychle uchopil řetěz, natáhl ho zase a chvíli držel. Po chvíli otcovy ruce klesly dolů jako bezvládné a stejně i řetěz padl na zem. Cesta se opět uvolnila a pohřební vůz pokračoval na své cestě. Dojel až k nemocnému, který stál opodál na druhé straně zápory.“

Byla položena druhá otázka, kdy se tak stane. V odpověď vidělo medium hřbitov, na němž rozeznávalo i jednotlivé hroby, z nichž na jednom ležel bílý list papíru a na něm byla veliká červená třicítka (30). Muž lopatou odsunul list a počal kopati hrob.

Z viděného bylo lze seznati, že nemocný se neuzdraví ani přes velikou péči, jež mu byla věnována

se strany rodičů i lékařů a že smrt nastane 30. Toto datum připadlo na neděli, což teprve později jsme si uvědomili a medium, ač o tom nevědělo, správně vidělo číslici 30 červeně označenou.

Vidění se přesně splnilo, neboť syn dne 30. dubna ve 3 hod. odpol. zemřel.

V srpnu minulého roku mělo medium na žádost jistého J. K. nahlížeti do záhrobí a zachytiti nějaký obraz ze života jeho otce. K zapojení s bytostí zemřelého předložen byl mediu ústřižek z košile.

Po malé chvilce nazírání praví medium: „Vidím místnost, rozeznávám, že jest to kuchyň obdélníkového tvaru a v ní stojí stará vesnická postel.

U postele vidím státi staršího muže vyšší postavy a temnější pleti v obličeji; chtěl přejíti do světnice, avšak bál se pustiti se postele, aby nespadl na zem. Sedl tedy na postel, konečně lehl a chvíli schouleně na loži ležel. Nato jiný muž roztrhával mu košili na zádech“.

Po těch slovech K., syn zemřelého otce, praví: „To jest věrný obraz skutečnosti, odebravší se před smrtí otce, a kousek přinesené látky jest právě z té roztržené košile, kterou jsme nemohli svléci. — Ale v jakém stavu nachází se nyní duch otce?“

V novém zapojení vidí medium ducha sedícího v kuchyni; byl celý zadumán a poblíž něho stál duch — žena v národním kroji polském. K tomu podotkl tazatel, že by to mohla býti některá bytost z příbuzenstva, jež o něho má zájem, neboť otec, který dvacet let života prožil na Ostravsku, byl Polákem.

Velmi zajímavé zjevy jasnovidnosti podává ve vlašském listě profesor Ernesto Bolzano.

Tak, na příklad, vykládá případ se somnambulem Alexis Didier-em.

Obchodník p. Vivant, bydlící na r. d. l. Victoria 14, přišel k Dr. Marcilletovi poraditi se s Aleaim a tázal se ho: „Alexis, můžete mi říci příčinu, která mne k vám vede?“ — „Vy přicházíte, protože se domníváte, že se vám nějaká věc ztratila,“ zněla odpověď. — „Opravdu. A můžete mi říci, co se mi ztratilo?“ — „Čtyři 1000lirové bankovky dal jste do skříně a nemůžete jich najíti.“ —

„Ano, jest to pravdou.“

Na to vyžádal si Alexis tobolku, ve které ztracené bankovky nějakou dobu byly.

Jakmile ji vzal do ruky, hned pravil, že ty peníze patřily příteli, který je tazateli svěřil. Popsal jeho byt a udal mnohé jiné podrobnosti.

Pan Vivant byl překvapen tolikerými důkazy a prosil, aby Alexis pokračoval.

„Velmi rád“, odvětil Alexis, „ale jen pod tou podmínkou, že odvoláte své udání krádeže u policie, neboť peníze ty jsou ve vaší skříni.“

Pan Vivant se vrátil domů, prohledal celou skříň, ale ničeho nenalezl. Přišel tedy znovu k Aleximu a stěžoval si, že jeho hledání bylo marné.

„Promiňte, myslel jsem, že můžete viděti jako já“, pravil Alexis, „leč vám to není možné. Slyšte, vaše skříň jest velmi stará; uvnitř jsou hluboké skuliny a do jedné z nich ony bankovky zapadly. Vraťte se domů, hledejte a jistě je najdete. Pan Vivant skutečně znovu doma hledal, zjistil mnohé skuliny ve skříni a v jedné z nich ztracené bankovky skutečně také našel.

Možno pronášeti slova bez smyslu, avšak nelze věřiti tomu, co nemá smyslu. *Tolstoj.*

Fakir Gowinda Swami.

O zázracích indického okultismu rozepisuje se benáresský konsul L Iacolliot ve své knize „Okultní vědy Indie“ a zvláště o proslulém fakiru Gowinda Swami. Konsul vypráví:

„Fakir vzal nejprve moji hůl, kterou jsem koupil na ostrově Ceyloně, upřel zrak na zem a jal se opisovati magické tahy. Pojednou, opíraje se jednou rukou o hůl, vznesl se dosti vysoko do vzduchu, při čemž, sedě dle orientálského způsobu (zkřížené nohy pod tělem, poznám. red.), podobal se úplně soškám, zobrazujícím Buddhu. Trvalo to asi 20 minut a po celou tu dobu namáhal jsem se rozluštiti zákon tíže, leč bez výsledku.

Z mřížové terasy visela hrací harmonika úplně volně ve vzduchu asi 2 stopy nad zemí. I požádal jsem fakira, aby nástroj přinutil ku hraní, t. j. aby hrál samočinně. Swami vzal motouz mezi palec a ukazováček, a za okamžik nato začala se harmonika pohybovati a hráti.

„Nemohla by zahráti nějaký nápěv?“ tázal jsem se fakira. „Požádám ducha bývalého hudebníka pagody*)“, zněla odpověď. Po delším čekání zazněly překrásné akkordy, které potom splynuly v nápěv malajské lidové písně. Po celou tu dobu seděl Swami bez pohnutí.

Po tomto kousku vyňal z kapsy jemný písek a vysypal jej na zem. Poručil, bych zasedl proti němu za stolek a vzal papír a tužku. Sám si vyžádal kousek dřívka, já mu však zapůjčil násadku, kterou s neobyčejnou pozorností položil na písek.

„Poslyš, já budu vyvolávati duchy a jakmile uvidíš, že násadka se postaví kolmo nad zemí, nakreslíš na papír, co ti bude libo a uzříš potom za mýma zády týž výkres, který's sám zhotovil,“ pravil, natáhl ruce a jal se odříkávati vyvolávací formulky. A vskutku, v několika minutách postavila se kolmo. Kreslil jsem nejrozmanitější obrazce na papíře a násadka pohybovala se v písku, vytvářejíc věrnou kopii mých kreseb a to za zády fakirovými.

Swami potom vstal, urovnal písek a poručil mi, abych si myslel na nějaké slovo sanskritu.

„A proč právě v sanskritu?“

„Poněvadž tato řeč je duchům nejmilejší!“

Vztáhl ruce a násadka kreslila pomalu do písku slovo „Puruncha“. Bylo to opravdu slovo, na které jsem si právě myslel.

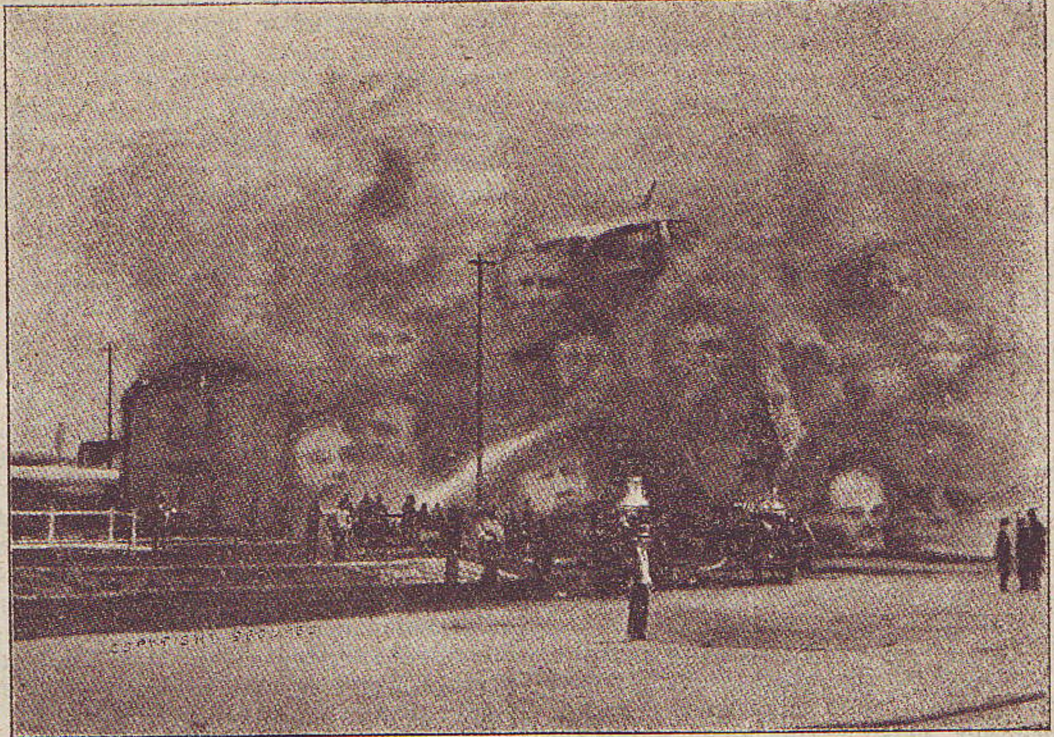
Na konec jsem ho požádal, aby mi pomocí násadky sdělil, kterým slovem počíná I. kap. knihy, kterou mám u sebe. V písku objevilo se slovo „Devadatta“. Bylo to skutečně prvé slovo jednoho ze svazků Rigwedy, knihy před několika dny do kapsy vložené.

B. Anthony.

*Pagoda = chrám indický, také soška pohyblivé hlavy
*Puruncha = Otec nebeský.

Transcendentální fotografie.

Dle časopisu „Die Glocke“ vyhořel na světové výstavě v Chicagu obrovský obchodní dům zvaný „Cold Storage“. Při strašlivém tomto požáru přišlo také o život dvanáct hasičů. Není potřebí podotýkati,

že požáru byla přítomna celá řada fotografů, kteří ze všech stran zuřivě šlehající plameny hořících budov fotografovali.

Mezi fotografy byl také tamnější známý fotograf duchů, jménem S. W. Fallis, který si rovněž pořídil několik snímků. Jaký však úžas vzbudil ve veřejnosti, když na jeho fotogr. plotně objevilo se všech dvanáct zahynulých hasičů a tři civilní osoby jako duchové zemřelých. Obrázek jeho přinášíme.

Pan Fritz Obrok, americký dopisovatel „Die Glocke", píše o této události o p. Fallisovi dále toto:

„Pan Fallis jest pravým fotografem duchů. Mohu to potvrditi také sám, neboť vedle mé manželky, když se dala u něho fotografovati, objevil se na fotografii zcela zřetelně i můj dědeček.

Dědeček zemřel před 10 lety v Německu a nemáme od něho žádného obrázku; ostatně ani manželka ani fotograf nikdy ho neviděli. Když manželka fotografii domů přinesla, poznal jsem ho ihned na první pohled, neboť jsem ho za jeho života dobře znal a k tomu všemu musím důrazně dodati, že obraz jeho byl silně vyznačen a zřetelně po boku mé ženy jako duch vyfotografován.

Při této události chci se zmíniti ještě o jiném případu, který mně p. Fallis vypravoval.

Pan Fallis zhotovil několik zmíněných již fotografií hořícího domu „Cold Storage", z nichž jedna dostala se do rukou kteréhosi hasiče, který šťastně tuto katastrofu přečkal a jenž ihned poznal na fotografii svého v plamenech zahynulého bratra, náčelníka Mc. G. Sento. Hasič se zapřísahal, že fotografa zabije, jakmile ho dostane, a soptě vztekem, poptával so po adrese p. Fallise, aby se na něho vrhnul, neboť považoval fotografii za hrubý výsměch svému nešťastnému bratru, který prý přece byl dobrým katolíkem, a nezasloužil prý, aby měl býti ještě viděn, jak je po smrti v pekle pečen.

Pan Fallis, chtěje se zachrániti, musel před vztekem nábožensky fanatického hasiče utéci.

Znovu důkaz, že má-li se bytost lidská harmonicky vyvíjeti, musí býti vedle náboženské a citové stránky člověka pěstován také rozum a naopak, neboť jednostranná výchova, ať už v čemkoli, zavádí člověka na scestí a do chorobných extrémů.

Čím přísněji a nelítostněji sebe odsoudíš, tím spravedlivěji a shovívavěji budeš soudit jiné.

Výstraha projevená hudbou.

Anglický list The Occult Reviero přináší čtyři neobyčejně zajímavé případy, při kterých bylo úmrtí vsugerováno neb oznámeno provedením či slyšením smutečního pochodu.

I. V jednom velkém domě v Anglii bydlela stará, 79 letá dáma se svojí dcerou a jistou rodinou Burnsovou. Tito měli dvanáctiletého synka, který zbožňoval dceru oné staré dámy. Přišla-li k nim na návštěvu, tu bavíval ji, jsa velice hudebně nadán, hrou na klavír. Jednoho večera nutkalo ho cosi, aby zasedl ku klavíru. V pokoji nebylo nikoho mimo pí. B. Pojednou začne hoch hráti smuteční pochod od Haendla a po malé chvíli pocítí vzadu na hlavě studenou, hladící ho ruku. Vyskočí a běží k matce. Tato mu vykládá, že se patrně mýlil a snaží se hocha uklidniti. Silně rozrušen, odebral se konečně na lože.

Druhého dne ráno bylo rodině oznámeno, že stará dáma předešlého dne večer skonala. Bylo zjištěno, že smrt nastala v okamžiku, kdy hoch hrál smuteční pochod, a sice o 9. hod večerní.

II. Jistá dáma, patřící k nejvybranější společnosti londýnské, dostala pozvání ku dvorní slavnosti, při které měla svoji dcerušku představiti anglické královně.

Po vykonaných přípravách odebrala se večer před zmíněnou slavností brzo na lože a spala klidně celou noc. Ráno, sotva že se probudila, slyší a prozpěvuje si slavný smuteční pochod Chopinův, ač den před tím nebyla by mohla tuto melodii za žádnou cenu zazpívati. Jelikož ji melodie provází celičký den, počíná ji to již rozrušovati, a rozčilení se stupňuje, neboť pochod ji provází i cestou do královského paláce. Nejsilněji však zní akkordy, když vstupuje do přijímací síně královské. Sotva, že se ocitne v prvém saloně, přichází hodnostář, zakazující smích a hlasité bavení k vůli „okolnostem“ . . . „Co se stalo, proč ta přísnost?“ táže se dáma. A dovídá se, že přítel králův, Sir Henri Wilson, byl přepaden v Eatonském paláci.

A hle! melodie ihned zmizela, neslyšela jí více. Marně se nyní namáhala, aby ji přivolala zpět. Úloha upozornění, výstrahy byla skončena a melodie smutečního pochodu vymizela opět z paměti.

III. Na březích řeky Temže (Anglie) v idylicky položené vesničce Cookam žije rodina Robertsonova, sestávající z rodičů, dvou synů a dcerušky. Tu konají se velké přípravy, neboť rodina hodlá slaviti zasnoubení staršího syna Donalda, jinocha 23 letého, výborného sportsmana a nepřekonatelného plavce. Hoch jest krasavec a snoubenka rovněž sličné děvče. Ký div, že se rodiče radují nad tak krásným párkem mladých lidí. — Slavnost jest opravdu stkvělá, vše se daří nad očekávání dobře. Hudebníci i tanečníci jsou neúnavní. Pozdě v noci hosté se rozjíždějí. Poslední z nich chystají se odejíti, a tu pojednou ocitne se krásný Donald u klavíru a hraje smuteční pochod. V tom již matka běží k němu a chopí se jeho rukou, aby zamezila další hře, plísníc ho, že v tak krásný den a večer nemá hráti smuteční pochod, nýbrž pochod svatební. — Mladík se omlouvá, pravě, že neví, co ho přinutilo, aby hrál tuto skladbu. — Konečně v domě vše utichá a spánek se sklání na znavená víčka. — Za svítání Donald procitne i vzpomene si, že slíbil svým druhům, že se půjdou ráno koupati. Vstane a jde . . . . Domů se však již nevrátil, neboť byv zachvácen křečí, utonul. V ustanovený den sňatku, kdy měl kráčeti k oltáři, byla teprve jeho mrtvola nalezena.

IV. Tento případ, podobný oněm výše uvedeným, pochází z r. 1917. Dva angl. vojínové jedou domů na dovolenou. Netřeba podotýkati, že jsou blaženi, mohouce alespoň na krátkou dobu uniknouti hroznému vraždění, ničení, hluku hřímajících děl. Jeden jest zasnouben, druhý asi rok ženat a otcem několikadenního děcka. — Jdou dlouho plání, neboť cesta ku dráze jest daleká, a není divu, že vstoupivše konečně do vlaku, uléhají znavení a vysílení na lavičku, jsouce jedinými pasažéry tohoto oddělení. Ženatý vojín nenalézá však klidu. Brzo vstane, brzo sedne, chodí, stojí u okna, sedá opět a neustále cosi pobvizduje. Druhý, toužící již po klidu a po spánku, vstává a zlobí se, chtěje mít klid. Nebohý druh mu však vysvětluje, že neví, co se s ním děje, že nemá chvilku pokoje a musí neustále pohvizdovati tuto melodii, nějaký to žalm, ač jindy není s to zazpívati národní hymnu. Druhý mu však vysvětluje, že to, co hvízdá, je smuteční pochod, a končí: „To je pěkné, jede k ženě a hvízdá smuteční pochod! Pojď si raději lehnouti, ať se vyspíš a posilníš!“ — Aby vyhověl, vojín usedá opět, ale melodie nepřestává ho pronásledovati a tu nevěda si již rady, dá se do čtení, aby ji přehlušil, neboť k přístavu Calais je ještě velmi daleko. — Konečně jsou v Calais. Běží na poštu a obdrží ležící tam telegram tohoto znění: „Matka i dítě zdrávy.“ — Moře, před tím velice rozbouřené, utišilo se do večera a vojíni se těší na plavbu. — Mladší si vyhledá na parníku místečko ku spaní, starší, pronásledovaný neblahým nápěvem, nenalézá klidu a chodí po celou noc, neustále hvízdaje. — Svítá. Siréna houká, hlásí pobřeží anglické, Dower. Zde jest také bydliště nebohého vojína a on spěchá, aby co nejdříve uzřel svoji rodinu. Nestará se již ani o svá chudobná zavazadla, nýbrž řítí se ven, poháněn touhou a neznámým strachem. Tam na vršku vidí již svůj domek. Ještě několik kroků a jest mu na blízku. Než, co to? Okenice zavřené? Proč asi? Vojín bledne a krůpěje studeného potu zrosí mu čelo. — Zvoní. Stařenka, tchyně, přichází mu otevříti. — Co se stalo? V noci, zatím co ubožák nenalézal ve voze klidu a musel hvízdati ten nešťastný nápěv, mladá žena náhle zemřela. Nepředvídaný vnitřní zánět vyžadující okamžité operace, které se však nemocná již nedočkala, učinil životu jejímu náhlý konec.

Přelož. B. Anthony.

K dnešní situaci našeho hnutí.

J. Rösner.

Ve velkých chvílích rodí se velké věci. Ve chvílích nejhorších a nejtěžších vyvstávali vždy největší mužové, kteří vyváděli lidstvo z jeho nesnází. Potvrzují to dějiny všech národů.

Doba naše jest, jak jsme již několikrát poukázali, dobou historickou, dobou, která znamenána bude v dějinách zvláštním písmem. V ní rodí se nové věci pro nový den života lidského. V ní zápasí starý svět s novým, který není ještě dosti vybraněným, jistým a určitým. Odtud ten shon, ty různé bolesti a těžkosti, tolik neporozumění a omylů, s nimiž se již ve všech směrech shledáváme.

A zápas neutuchá. Cítíme ho stále, ba, má-li v tomto zápase přijíti jakési jasno do lidského života, musí boj býti dobojován. Těžkost doby cítíme všichni, ať naše náboženské smýšlení jest takové či onaké, ať se hlásíme k té či oné straně.

A co možno upřímně každému doporučiti v dnešní době, jest, zachovati pokud možno nejvíce klidu a taktu v jednání. Nechci tím říci, abychom byli trpělivými beránky a snášeli vše bez reptání, co nám kdo na bedra naše naloží, nýbrž abychom se vystříhali zbytečného rozčilování, honění, nejistoty, zásad a směru, na něž právě naše doba jest bohatou. V dnešní době platí nejvíce to Masarykovo „Myslit, myslit a neustále myslit“. Myslit, uvažovat, vědomě dle nejlepšího svědomí určovat směr svého života. Nenechati se honiti, nepodléhati slepě planým heslům.

Nejen v životě sociálním a politickém vidíme těžký dotek poměrů dnešní doby; její vliv cítěn jest všude i na poli věd psychických. Byli jsme svědky nejrůznějších polemik a půtek. Starý svět různých barev a odstínů pojí se dohromady a staví se v boj proti vědám psychickým.

Leč i tento boj má své světlé stránky vedle těch mnohých temných. A jako všude za hranicemi, tak i u nás v Československu hnutí spiritistické a metapsychické vůbec vzrustá.

Zástupci spiritistů československých, shromáždění na společné schůzi v Čes. Třebové dne 27. dubna 1924, vypracovali a přijali za své nové, společné, bratrské vedení celého hnutí, založené na podkladě přísně demokratickém. Shodly se zde všechny zastoupené spolky a vytvořily „Výkonný výbor spiritistů v Československu“.

Zástupci, aby očistili hnutí spiritistické od různých cizorodých přívěšků namnoze mu škodících, vypracovali "program hnutí spiritistického", jenž předán bude veřejnosti k náležité informaci. Uvítají ho zajisté všichni opravdoví spiritisté a přátelé našeho hnutí, kteří zajisté těžko nesou, je-li hnutí spiritistické snižováno a kompromitováno živly nezodpovědnými a v důsledku toho špatně chápáno i veřejností.

Zástupci přijali do "programu" vedle čtyř dosavadních zásad ještě pátou, jako první, naprostou mravnost.

A tak, jak možno pozorovati, brzdí-li doba přítomná na jedné straně rozvoj a klade-li odpor rozkvětu věd psychických, přispívá na druhé straně k jejich očistě a zkonsolidování psychického hnutí vůbec.

Nápor mocností starého světa proti hnutí duševnímu nás nikterak nepřekvapil, jako nás nepřekvapí, objeví-li se i na rok. Jsme však plně jisti, že cesta pokroku lidského vede od hrubého k jemnému, od hmotného k duševnímu. O tom přesvědčili jsme se nesčetněkrát a tak učí i historie, ten dobrý učitel lidstva.

Hnutí duševní jest ve všech zemích na postupu. Někde jest více zjevným, jinde více utajeným, leč všude roste mohutně.

V Quatemala přijat byl spiritism do rámce učení universitního. V Kalifornii založil senátor Leland Stanford universitu spiritistickou. V San Paulo v Brasilii je velkolepý chrám spiritistů. V samé Brasilii vychází asi sto publikací spiritistických.

V Anglii, jak jsme již jednou napsali, jest asi 400 spiritistických spolkových domů, jež zovou chrámy. V Rio jest vystaven velkolepý palác spiritistický. O pařížském jsme psali posledně. V Rio vychází veliký 8stránkový deník „Raisou“ zabývající se spiritismem, otázkami sociálními a politickými. V Paříži vyučuje se spiritismu, jeho vědecké, filosofické i praktické stránce v kursech.

Kdo jest, jenž by zastavil vývoj lidstva a stanovil hranice jeho možností, potřeb a pokroku!

Francie zřizuje úřední diplom ošetřovatele – maséra.

Jak se dovídáme z „Psychic Magazine“, zřízen bude ve Francii pro ty, kdož se chtějí zabývati masérstvím, vodoléčbou, elektřinou, magnetismem, mentální hygienou (psychickou převýchovou), dvouroční kurs ve škole ministerstvem zdravotnictví k tomu autorisované. V odborných kruzích francouzských panuje všeobecné potěšení, neboť tímto způsobem povznesena bude léčba masérů a magnetisérů skutečných nad veškeré osoby neschopné, věci jen škodící.

Zákonité stanovy jsou již vypracovány a první jejich část vyšla v úředním listě již 1. července 1922.

Pod názvem „dvouroční kurs“ rozumí se jeden rok ošetřovatelského studia a jeden rok prakse. Noví uchazeči, musí míti nejméně 18 let a nejvíce 30 let, musí býti lékařsky uznáni za zdravé, silné, bez chyb a slabostí, musí míti vysvědčení mravopočestnosti a vzdělání jejich musí se rovnati nejméně vzdělání obecné školy.

První rok jest věnován studiu zdravotnictví a ošetřování (vyjma ošetřování novorozeňat).

V theoretickém kursu budou probírány:

Základy anatomie a fysiologie 20 hodin. Základy pathologie obecné, zdravotnictví a profylaxe 20 hodin. Péče o choré medecinsky 30 hodin. Péče o choré chirurgicky 30 hodin. Dietetika 5 hod. Malá farmacie 10 hod. Administrace nemocenská 5 hod. Morálka řemesla 5 hod.

Hodiny jsou rozděleny důmyslně na celý školní rok.

V praktické části kursu jsou nauky vesměs obligátní; trvají deset měsíců a začínají druhým měsícem školního roku. Chirurgii jest věnováno 4 až 6 měsíců, medicině včetně nemocí infekčních rovněž 4 až 6 měsíců. Trvání může býti různé podle specialisace. Služba ta jest pravidelná na školách ošetřovatelů nemocenských a jest stanovena na 24 hodin za 14 dní.

Druhý rok školy jest určen pro studium speciálního odboru, jako masáže, radiologie, fysiotherapie atd.

* * *

Nejmenší program roku pro ošetřovale — maséry.

Speciální studia trvají 11 měsíců. Praktiky budou konány každého rána na zvláštní klinice.

Ošetřovatelé a ošetřovatelky budou pečovati o všechny pacienty bez rozdílu pohlaví, aby prohloubili své způsoby technické.

Prvé práce jsou konány pod dozorem specialistů. Žáci též studují tam, kde se užívá masáže a mechanické therapie, stejně jako hydrotherapie, aerotherapie, termotherapie atd.

Žák musí se věnovati po 7 měsíců chirurgii a 4 měsíce medicině, z toho 1 měsíc hydrotherapii.

V theoretickém kursu předváděny budou různé demonstrace, ilustrace, projekce, klišé a filmy obsahující obrazy anatomie, fysiologie, chirurgické i medicinské masáže; bude vyučováno morálce, hydrotherapii (vodoléčbě) atd.

Ministerstvo zdravotnictví zaujímá i vůči masérům přítomně činným své náležité stanovisko a umožňuje jim za určitých podmínek získati státního diplomu.

Jak sděluje Henri Durville, učinila „Praktická škola masáže a magnetismu,“ založená loni zesnulým Hektorem Durvillem a stojící dosud pod dohledem university Francouzské akademie v Paříži, patřičné kroky u ministerstva, aby byla uznána za ústav připravující pro diplom státní. Jakmile bude jmenování provedeno, předloží „Škola praktické masáže“ seznam svých starších žáků ministerstvu.

Durville praví: „Jest to událost velkých důsledků.“ A dále praví: „Ošetřovatelé – maséři jsou vlastně magnetiséři, kteří obdrží titul jako jiní, což je zároveň opravňuje ku provádění jejich řemesla“.

Tím bude lidové lékařství povzneseno, odborně usměrněno i chráněno před neschopnými a nezodpovědnými živly, vzroste i počet lidových lékařů, kteří

ať už z jakýchkoli pohnutek budou pomáhati lidstvu; tím také dostane se širokého pole i léčbě magnetismem, jenž v rukou odborně vzdělaného magnetiséra koná neocenitelné služby.

Tím učiněn také i krok ku předu ve směru okultních věd.

Pomalu, ale přece ku předu! A u nás?!

Z rodinné kroniky.

V jednom krajském městě v záp. Čechách žila v létech 1820-30 vážená měšťanská rodina. Muž, poctivý řemeslník, záhy zemřel a zanechal hocha, o kterém se potají vyprávělo, že je zapsán zlému duchu; tak byl zlý a ukrutný. A což teprve, když dospěl v muže. Týral matku fysicky i duševně. Nebylo tudíž divu, když ubohá, usednuvši za letního večera na lavičku před domem — bývalo to ve zdejším městě zvykem — s pláčem družkám vyprávěla, čím ji opět trýznil a končívala slovy: „Ten mi nesmí na pohřeb, až umřu!“

Konečně vypršela lhůta zkoušek a ubohá došla vysvobození. Syn vypravil jí nádherný pohřeb.

Za městem stával kříž a tam obyčejně průvod se zastavil. Vozu pohřebního nebývalo, nýbrž vynášeli mrtvé na marách až na hřbitov.

Zde se tedy zastavili a nehodný syn jal se hořekovati nad ztrátou matky, ovšem ku velkému pohoršení přítomných, znajících předobře rodinné poměry.

Leč nastojte! Ačkoliv byl jasný den a nebylo nejmenšího větříčku, zdvihl se nad rakví úžasný vichr, který ženám trhal čepce z hlav a přítomní viděli točiti se cosi jako oblak nad rakví.

Hrůzou všichni trnuli. Duchovní marně odříkával modlitbu.

Konečně, nevěda si rady, pravil: „Zde musí býti kdosi, kdo té ubohé duši ublížil a já bych mu radil, aby odešel“

Vichr zuřil dále. Nikdo se nehnul.

Tu přistoupila jedna z přítomných žen k duchovnímu a vyprávěla, že zesnulá mnoho vytrpěla od syna a nechtěla, aby jí šel doprovodit na poslední cestě.

Nehodný syn se přes to nevzdaloval.

Duchovní přistoupil k němu a pravil: „Vzdal se, dopřej zemřelé klidu!

Po delším váhání muž uposlechl. — Přítomní jali se modliti a než byla modlitba dokončena, vichr pominul. Muži zdvihli lehce mary, které před tím nemohli unésti, a průvod ubíral se klidně na hřbitov.

Tak dovedla si zemřelá vymoci splnění svého přání. Událost tato bude dle všeho zaznamenána v kronice onoho města. — Poslední svědkyně tohoto výjevu zemřela v r. 1889 co stařenka devadesátiletá.

Nešťastný syn, jenž vše zavinil, zakoušel poté mnohé útrapy a dříve tak zámožný muž, zemřel co bídný žebrak, pozbyv veškerého jmění.

Budiž nám to výstrahou, abychom nikdy nekonali zla, ani tehdy, když si myslíme, že nás k tomu jednání dotyčného oprávňuje.

A také neslibujme, ať už komukoli, co nemůžeme splniti.

B. Diviš.

Různé zprávy.

Zajímavý sen. Známý ornitholog*) Oliver G. Pieke vypráví o podivném snu, jenž mu dopomohl k nalezení ptačího hnízda. — Stalo se totiž, že zvláštní druh bahenních ptáků objevil se náhle u jednoho z jezer a zůstal na místě až do odletu. Ptáci ti byli v Anglii úplně neznámí. Příštím rokem vrátil se párek opět k jezeru a náš učenec dal se ihned do pozorování cizích hostů. Hledal kolem jezera hnízdo, aby si mohl poříditi fotograf. snímek. Po dlouhém hledání došel konečně cíle a spatřil hnízdo, v němž bylo šest vajíček. Než se připravil k fotografování, objevil se jiný pták, rozbil a vypil vajíčka. — Po několika dnech chystali se ptáci opět ku stavbě hnízda. Nastalo opětné, mnoho dní trvající hledání a když byl učenec prohledal celý břeh jezera, našel konečně hnízdo, ale byla to úplně jiná odrůda ptáků, ačkoliv jim podobná. Byl již zoufalý a hledal přece dále. Znaven vrátil se večer domů a v noci měl podivný sen. Nejprve spatřil hledané hnízdo pod stolem, potom se však obraz proměnil a před ním ob evil se koutek jezera, chráněný rákosím a třtinami, a v něm ukryté hnízdo. Obraz byl tak jasný, že mu utkvěl v paměti. — Učenec hned po snídaní spěchal se přesvědčiti, byl-li sen pravdivým. Vskočil do člunu, zajel do rákosí a tam spatřil k nemalé své radosti dlouho hledané hnízdo a v něm tři vajíčka. Udělal si rychle snímek a spěchal radostně domů, divě se nemálo, jak s e n s t a l s e s k u t e č n o s t í. Z „Wiener Journal“ B. Diviš.

*) Ornithologie — nauka o ptactvu.

V Dánsku, ani ve Švédsku není žebráků. Lidé šetří, jsou sebevědomí a nesnesli by ani žebrat u cizích. I zločinnost je tam menší. Proto na venkově nemají ani u dveří zámků, nezavírají domů; ani plotů často není. Nemají jistě před kým se uzavírat. Rolníci dánští nemají dědin, nýbrž žijí osaměle, každý uprostřed svých polí, jako pán na hradě. Pole mají zcelená a proto každý hospodaří uprostřed svého gruntu, maje ovšem k vlastní potřebě nezbytný telefon. Není dědin v našem slova smyslu a není také ani hospod a hospodského života. Mají ovšem své společenské domy, kde se pobaví i poučí.

Francouzská spiritistická unie založila v Paříži **Spiritistickou školu,** v níž zcela systematicky jest vyučováno spiritismu. Bratří pařížští zaslali nám před nedávnem rozvrh vyučovacích hodin pro rok 1924, z něhož jest jasno, že škola rozdělena jest na dvě oddělení, nižší a vyšší. V prvém — nižším oddělení, které jest znovu rozděleno na dvě sekce a to na „Kurs theoretický“ a na „Praktická cvičení“, vzdělávají se ti, kdož doposud vědou spiritistickou se nezabývali. V kursu theoretickém, který řídí Louis Gastin, probírány jsou základy spiritismu a psychismu. Praktická cvičení řídí hrabě Potocki a Mme. Douche. V druhém oddělení školy, které jest rozděleno na čtyři části, jest vyučováno: filosofii spiritistické a spiritualistické, vědě spiritistické a psychické, spiritistické morálce, praktikám mediumity a různým kontrolám duchů a medií. Toto oddělení řídí: L Gastin, hrabě Potocki, Mme. Douche a L. Meunier.

Vliv hypnotismu na domorodce Nov. Zealandu. Na souostroví N. Zealandu pozvali spiritisté magnetiséra, který se tam dodělal velkých úspěchů

jako léčitel. Na tomto souostroví žijí totiž domorodci počtem 40.000 duší, kteří pomalu vymírají. Slují Maorové. Živí se orbou, chovem dobytka a rybolovem. Jako většina těchto primitivních obyvatel, podléhají i Maorové sugesci a víra vykonává u nich pravé divy. Domnívá-li se, na příklad, takový člověk, že musí zemříti, pak jednoduše ulehne a zemře. Očití svědkové vyprávějí, že tento zvyk mění se u nich ve fatalismus (víru v osud), jemuž nelze jim uniknouti. Maorové, kteří se domnívají, že jsou na smrt nemocní, jsou příbuznými přeneseni do zvláštních k tomu účelu zbudovaných stánků, od ostatních příbytků poněkud vzdálených, kdež jsou přenecháni sami sobě, neboť ostatní přicházejí se pouze přesvědčiti, jak daleko již choroba postoupila a zjistiti, kdy nastane konec. Magnetisér, o němž jsme se již zmínili, ujišťoval, že dosáhl mezi domorodci daleko větších úspěchů než mezi bělochy, poněvadž u domorodců napomáhala silně víra. Aby magnetisér nám podal přesnější nástin této úžasné sugesce, vyprávěl nám o jedné z tamnějších rodin. Muž a žena byli nemocní a leželi již ve zvláštním příbytku. Když léčitel k nim vešel, byl muž již tak chorý, že se nemohl již vůbec hnouti. Magnetisér začal mu domlouvati a ujišťovati ho, že vlivem zvláštní moci ho uzdraví. Následovalo několik magnetických tahů a hle, muž se posadil, ještě několik tahů a byl úplně zdráv. Uzdravený muž volal na svoji manželku, aby se nechala léčiti, že „běloch jest velkým kouzelníkem“ a dovede ji uzdraviti. Žena, ležící v letálním (smrtelném) spánku, byla za $^1/_4$ hodiny zdráva a smála se. V tom k nim vešla 12 letá dcerka s hrozně opuchlým rtem. Otec jí přikázal, aby šla ke kouzelníkovi, že bude zdráva. Několik magnetických tahů postačilo, aby po opuchnutí nezbyla, než zardělá rozpraskaná pokožka. Léčitel připisoval úspěch ten neobyčejnému vlivu sugesce, jemuž tito domorodci podléhají. B. Diviš.

Nic není vzácnějšího u člověka než jeho vlastní čin. Emerson.

Přišel se oznámit. Anglický list „Nature“ přinesl v únoru 1923 zajímavou zprávu o zjevení letce, zahynuvšího při leteckém neštěstí. Dne 7. prosince 1918 o půl dvanácté dopoledne přišel ku svému příteli, poručíku Larkinovi, do pokoje letec poručík David Connel, kterýžto sdělil prvému, že poletí aeroplanem do Tadcasteru, ale že se vrátí k odpolednímu čaji. Ve 3 hod. 30 min. odpoledne, kdy byl Larkin ve svém pokoji u krbu, dveře se otevřely, Connel se objevil ve dveřích a řekl vesele: „Hallo!“ Pan Larkin se obrátil, viděl Connela v leteckém kroji i řekl k němu: „Již zpět?“ „Ano“, odpověděl Connel, „vše šlo dobře, vykonal jsem dobrou cestu“. Zavřel dveře a odešel. Larkin sešel do sálu k čaji a divil se, že tam přítele nevidí. Večer se však dozvěděl, že Connel i s aeroplanem se zřítil a zabil se v okolí Tadcasteru okolo 3 h. 25 m. Celý případ také zkoumal sir Oliver Lodge, výsledek podal veřejnosti a mnoho osob tento případ potvrdilo, ježto zjev byl viditelný, slyšitelný a mluvící, přicházející ve chvíli své smrti. Případ jest velice vážný, neboť každá fantasie, telepatie, sugesce a mnohé jiné plané námitky jsou zde nepřípustny.

Strašidlo? Maďarský časopis „Hirado“ a po něm „Presburger Zeitung“ ze dne 24. dubna t. r. přináší zprávu, že ve vesnici německy zvané „Bös“, ležící mezi Bratislavou a Komárnem, již delší dobu straší. V domě tamnějšího lékárníka slyšeti jest čas od času podezřelý klepot na okna, aniž by byla zjištěna jakákoli příčina, otevírají se dveře, ulicemi jezdí jezdci atd. Místní četnictvo, okresní přednosta, notář a mnoho jiných tyto jevy potvrzují.

Pět tisíc let stará knihovna. Z Paříže se sděluje, že Langdon, vůdce archeologické mise, vyslané oxfordskou universitou, oznámil Akademii Inscribtions, že nalezl 5000 let starou knihovnu v Kadish, v jednom z nejpřednějších měst v Mesopotamii. Knihovna sestává z několika tisíc dokumentů a je umístěna ve 20 síních. Dosud rozluštěné spisy obsahují gramatiku a lexiku. Nalezeny byly také nástroje, jichž se užívalo ke psaní.

Nemohou si to vysvětliti. Wellety Hugginsová, 19 letá dívka, jest, jak uvádí španělský „Lumen“, hluchá a slepá, přes to však rozeznává velmi dobře prostřednictvím čichu barvy a prostřednictvím citu slyší. Přiložením prstů na přijímací přístroj slyší telefonický rozhovor. Bylo s ní konáno nesčetné množství zkoušek na universitě ve Wisconsinu a Dr. Jastroll prohlásil, že Welleta rozeznává čichem barvy lépe nežli mnozí vidoucí, ba že rozeznává je i v temu. Jakékoli domněnky jsou vyloučeny. Lékaři nedovedou si tento úkaz vysvětliti. M. K.

Čert se zbláznil. Ve Vel. Kunčičích na Moravě sehráli tamnější ochotníci divadlo, které mělo představovati spiritistickou seanci. Jak už to obyčejně bývá u nevědomých a klerikálních lidí, že připisují spiritismu všechny čerty, ani zde čerta nesch„zelo, naopak hrál hlavní roli v celém představení, aby odstrašil místní ovečky od jakékoli myšlenky spirit. Také prý místní farář poukazoval na působení čerta ve spiritismu. Čert, který se zvlášť vyznamenal ve své úloze, byl odměněn od mnohých pochvalou Ale radost netrvala dlouho. Čert druhého dne počal šíleti a musel býti odvezen do ústavu pro choromyslné. Zatím co čertík dostal se za vrata blázince, naříká jeho stará matička, že měli dáti spiritistům pokoj, neboť tito v obci nikomu nekřivdí a žijí vzorně.

Bojovníci se množí. Jak jsme se již zmínili v minulém čísle, dostali někteří přátelíčkové zálusk na čest známého media pí. Marie Silbertové. Ale pohořeli na celé čáře. Redakci „Montagszeitungu“ ve Štyrském Hradci došlo ihned 165 adres, mezi nimiž více než padesát akademiků, kteří se přihlásili za svědky pravdivosti medijních zjevů tohoto media. Mnozí z nich dlouhými články obhajují pravdivost jevů a čest paní Silbertové. Jedním z nich jest také Dr. Johann Ude, universitní profesor v Hradci. Dr. Ude, který konal s mediem Silbertovou celou řadu seancí i za bílého dne a ve vlastním příbytku, za přítomnosti nejméně tří akademicky vzdělaných svědků, a vždy za přítomnosti lékaře, tvrdí, že výsledky byly přímo překvapující, zarážející. Dr. Ude praví, že ve vhodný čas předstoupí před veřejnost s výsledky prací a badání. Nyní však jen promluvil v obhajobě media Silbertové. Jak viděti, Dr. Ude připravuje materiál, aby vystoupil veřejně a otevřeně zrovna tak, jak ho připravují mnozí u nás, aby veřejnost leccíms překvapili. Na všech stranách seriosní, vzdělaní a vážní lidé vynořují se na povrch, aby hájili a bojovali pro pravdu, pro vyšší statky lidstva.

25.000 let staré kostry u Los Angelos, v Californii. Při kopání půdy nedaleko Los Angelos nalezeny

byly čtyři lidské kostry, jejichž stáří odhadli odborníci na 10.000 až 25.000 roků. Lebka jedné kostry je považována za jednu z nejprvotnějších památek na primitivního člověka.

Dokud nedovedeš se zhostiti zlých náklonností, dotud nejsi povolán odestříti roušku velkých tajemství, uchystaných a přístupných duším čistým.

Diviš.

Podivuhodná květina. Jak sdělují „Nezávislé listy", roste v Arabii květina, po které se musí každý smát. Má světle žluté květy a semena její připomínají černé fazole. — Domorodci tato semena suší a rozemílají na prach. Podle jednoho anglického týdeníku, tento prášek má prý podivuhodné účinky. I každý, střízlivý hned po malé dávce začíná tančit, zpívati smát se hlasitě a tato veselost trvá prý celou hodinu, dokavad se nedostaví tělesná únava.

Vídeňská hlídka.

Velikonoce byly nám — vídeňským spiritistům skutečně radostnými svátečními dny a to nejen proto, že celá boží příroda probouzí se pod hřejivými paprsky slunce, nýbrž také proto, že tentokrát ve svém středu hostili jsme našeho milého učitele a vůdce, bratra Sezemského. V sobotu dne 19. dubna v 7 hod. přijel a v půl 8. již přednášel ve spolkových místnostech, které očekávajícím ho bratrstvem do posledního místečka naplněny byly. Celkem uspořádány byly ve svátky dvě přednášky české a jedna německá.

Druhá přednáška br. Sezemského v pondělí, dne 20. dubna doplněna byla slavnostní akademií.

Slova br. Sezemského stala se nám útěchou a radostí. Jsme přesvědčeni, že každý přítomný prožil několik šťastných hodin a v nitru svém odnášel si mnohá zlatá zrnka setby spiritistické.

V neděli dne 20. a 23. dubna přednášel br. Sezemský v bratrském spolku „Libuše".

V květnu pořádána byla každou neděli přednáška z oboru duchovědy. Dne 25. května přednášel br. Strumhauser, učitel, o „Přírodní filosofii".

Prvním červnem počíná letní období naší činnosti t. j. dvě přednášky v měsíci. 15./VI. německá a 22./VI. česká, ostatní neděle věnovány jsou vycházkám do přírody.

Krematorium.

Oznamujeme tímto všem našim bratřím a sestrám, že spolek náš zřídil ve vlastních místnostech, ve XX. okr., Stromstrasse 53 platebnu a pojišťovnu pro pohřbívání ohněm, která patří do ústředí spolku „Flamme". Zápisné jest Kr 3 000 a měsíční příspěvek do 18 let Kr. 2.000, od 18 do 50 let Kr 4 000, od 50 do 70 roků Kr 6.000. Po dvouletém členství má každý člen právo na bezplatné zpopelnění a veškeré pohřební přípravy. Samotné zpopelnění stojí 1 million pětset tisíc Kr, kteréž člen nebo pojištěnec zaplatí teprve za 30 let svého členství. Úmrtí člena oznámí se jen ústředí a o nic více není potřebí se starati.

Za „Bratrské sdružení čsl. spirit. ve Vídni".

Výbor.

Moravská hlídka.

Zemský sjezd moravských stoupenců spiritismu

konati se bude v Kroměříži ve svatodušní neděli, dne 8. června t. r. přesně o půl. 10 hod. dopolední v přednáškovém sále Ymky, 1. poschodí (Riegrovo náměstí).

Kdo z účastníků reflektuje na oběd, nechť se o něj přihlásí na adresu: Frant. Stolička, Kroměříž, Divišova ul. 36, II. posch.

Jest, bratří a sestry, nutno, abychom se ze všech končin Moravy v počtu co možná nejhojnějším zúčastnili společných porad a práce. Volá k tomu doba a volají k tomu i nové příznivé okolnosti v našem hnutí.

Na shledanou tedy v Kroměříži o svátcích svatodušních!

H. Vaněk,
Prostějov.

Slezský věstník.

Členská přednáška v červnu konati se bude ve svátky svatodušní dne 8. o 2. hodině odpoledne ve spolkových místnostech v Radvanicích.

Poděkování!

Děkujeme srdečně všem milým sestrám, bratřím a přátelům, kteří se súčastnili pohřbů našich drahých rodičů dne 29. března a 30. dubna 1924 nedbajíce nepříznivého počasí a daleké nepříjemné cesty.

Zvlášť také děkujeme všem ct. řečníkům za jejich cituplná slova, pěveckému sboru za krásný a duši tišící přednes písně, jakož i všem, kdož ve chvílích těžkých stáli po boku našem.

Marie, dcera, Emil Kroczek, zeť.

Listárna redakce.

První pololetí V. ročníku našeho listu jest za námi. Pracujeme a snažíme se, abychom se stali co nejvíce užitečnými našim bratřím, sestrám i celé naší obci čtenářské, jak to také zajisté každý z milých čtenářů pozorovati může. Prosíme jen, abychom nebyli zdržováni neplacením předplatného. K tomuto číslu přikládáme pošt. složenky a prosíme o další zapravení předplatného tam, kde doposud na druhé půlletí předplaceno nebylo anebo vůbec nebylo zasláno žádné předplatné. Chcete-li býti užitečnými listu i hnutí — rozšiřujte jej!

Tiskovému fondu zaslali:

A. P. M. Ostrava Kč 6·-, Fr. Z. Žilina Kč 12·-, K. K. Bludovice Kč 100·-, Fr. Št. Radvanice Kč 22·-,

Díky!

Část insertní.

„Spiritistická Revue“ starší ročníky zasílají se brožované:

I. ročník za	Kč 16·—
II. ročník za	Kč 26·—
III. ročník za	Kč 34·—
IV. ročník za	Kč 28·—

Při odebrání všech čtyř ročníků poskytuje se sleva.

Mimo to lze dostati **drobné spisky:**

Vegetarismus 32 stran	Kč —·60
Kterak ovládneme sebe 20 stran	Kč 1·40
O duševním boji u člověka	Kč —·60
O významu pravé lásky 24 stran	Kč —·70
Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš 38 stran	Kč —·60
Všech pět spisků zasílá se za	Kč 3·50

Administrace „Spirit. Revue“ v Radvanicích 311 u Ostravy, Slezsko.

Právě vyšlo! SLOVA GENIŮ Právě vyšlo!

F. A. Šídlo.

Vybrané výroky nejvýznamnějších myslitelů všech dob kulturních národů starého i nového světa rozvrženy jsou ve tři hlavní díly: I. ČLOVĚK A SVĚT. II. ČLOVĚK SÁM K SOBĚ. III. ČLOVĚK A BŮH.

Z oddílu I. uvádíme některé části: Vesmír a příroda. Lidská společnost: rodina, výchova, školství, četba, osvěta, umění. Obec, národ, stát, lidstvo. Politika, Ideály humanitní. Plody lidské práce.

Díl II. pojednává mimo jiné: O péči o zdraví: Střídmost, práce, čistota. Hygiena vlastní duše: Mysl, paměť, rozum, vůle, obrazivost. Soustředění, ukáznění duševních schopností. Jejich souladná činnost v úkolu vlastního zdokonalení. Úspěch vyrovnané osobnosti. Vnitřní volnost, síla osobnosti, výsledek mravního charakteru.

V oddílu III. Jsoucnost duše: Výroky učenců. Zažitky myslitelů. Duše v různých náboženstvích. Svět proměn: Život a smrt. Nemrtelnost lidské duše. Víra a nevěra. Pessimism, optimism. Činná láska k bližnímu. Racionalisté, jiní nemystikové a mystikové o Bohu. (320 stránek, osmerky, polotuhá vázba s plátěným hřbetem.) Cena Kč 20·—.

Ochotně dodá: Eticko osvětová edice **„Lekníny“ v Brně**, Lerchova ul. 38, nebo též **administrace tohoto listu.**

Prosba o pomoc.

Spiritisté z Vlachová Březí v Čechách prosí všechny lidi dobré vůle o podporu Marii Hastilkové, vdově ve Vlach. Březí čp. 1. Čechy. Jest to vdova po chudém dělníku, který od listopadu 1923 stonal. Dne 14. dubna zemřel zanechav osm dítek a starou matku, která nemá nic více nežli holé ruce. Nejstarší syn 22 letý jest odveden, dcera 16 letá leží v nemocnici s pohmožděnou nohou a tak zbývají doma děti najmenší od ½ r. do 14 roků, které doposud nemohou pomoci zahnati bídu a hlad. K tomu všemu musí se rodina po smrti otce z dosavadního bytu vystěhovati. Kdo můžeš pomoz!

Odkoupím I. roč. časopisu

»Proč žijeme.«

Lask. nabídky řízeny buďtež na adresu: **Pavlica Josef**, strojník v **Petřvaldě čís. 507**, Slezsko.

Německého jazyka znalým

oznamujeme, že právě vyšla pěkná knížka „Der ersehnte Messias“ nakladem knihkupectví **Bruckmana v Č. Tešíně**, nádraží.

Doporučujeme vřele

časopis **„Die Glocke“**, list německých spiritistů v republice, přinášející články ze všech oborů duchovních věd. Roční předplatné Kč 20. Redakce a administrace „Die Glocke“ Mladé Buky u Trutnova, Čechy.

Přítele spiritistu neb spiritku

ku vzájemnému dopisování hledám. Zn. „Theoretik“ do adm. t. l.

Seznam doporučeníhodných knih:

Arje S. Ph. dr.: **Kabbala** . . . . . . Kč. 20·—
Atom: **Kniha života** . . . . . . „ 14·—
Arnold Hans: **Ideál veškerenstva** . . „ 1·—
Bergka J. prof. a Gerling: **Umění správně mysliti** 25·—
Bulver Lyton: **Magův dům** . . . . . „ 2·—
„ **Zanoni 2 díly** . . . . . „ 17·60
„ **Poslední dny Pompeji** . . „ 33·40
„ **Podivná historie I. díl** . . „ 18·—
„ „ „ **II. díl** . . „ 34·50
Blackie: **Sebevychování** . . . . . „ 8·80
Bělohradský J. St.: **Dějiny papežů** . . „ 5·40
„ **Duch Pravdy 1923** . . „ 7·—
Barthová L: **První čes. veget. kuchařka** „ 16·—
Correlli: **Román dvou světů** . . . . „ 29·70
Černý: **J. A. Komenský** . . . . . . „ 13·20
Conan Doyle: **Tajemství zámku Gloomberu** 15·—
Coué Emile: **K vítězství nad sebou pomocí vědomé autosugesce** „ 9·80
Denis Leon: **Proč žijeme** . . . . . . „ 3·—
„ **Po smrti** . . . . „ 24·30
„ **Neviditelný svět a válka** . „ 23·—
Delanne: **Perisprit** . . . . „ 5·—
Dědina Jan: **Z lásky** . . . . „ 10·50
Dědina J. **Duch Pravdy I. díl** . . . . „ 6·60
„ „ „ **II. díl** . . . . „ 6·60
Dlouhý prof.: **Léčivé rostliny** . . . . „ 33·—
Durville H.: **Praktický Magnetism** . . „ 13·80
Durville H.: **Kterak ovládneme sebe** . „ 1·40
Duz M. dr.: **Astrální medicina** . . . „ 16·—
Eliáš dr.: **Mrtví se mstí** . . . . . . „ 7·—
Felix: **Jak mohu působiti do dálky** . „ 2·07
Flammarion: **Na nebi a na zemi** . . „ 16·60
„ **Před smrtí** . . . . . . „ 39·—
„ **Při smrti** . . . . . . „ 36·—
„ **Po smrti** . . . . „ 33·—
„ **Konec světa** . . . . . „ 27·50
Griese Ot.: **Kosmoskop přístroj s návodem** . . . . „ 50·—
Gerling R.: **Umění koncentrační** . . . „ 26·—
Geley dr.: **Příspěvek ku studiu dělených projevů medijních** . . . . „ 4·50
Grookes prof.: **Spiritualism a věda** . . „ 5·20
Hauner E.: **Slovníček spiritualistický** . „ 9·80
Hofmeister R. R.: **Extase, úžasy a vidění** „ 15·—
Hynek dr.: **Záhada života i smrti** . . „ 3·—
Heise: **Stáří světa podle okult. nauk** . „ 3·50
Hyne: **Potopa Atlantidy** . . . . . . „ 11·—
Jerza: **Hodiny šťastného člověka** . . „ 6·—
Tatvické hodiny . . . . . . „ 4·—
Janeček Jar.: **Před branou vyšších světů** „ 32·—
Jezdinský prof.: **Jasnovidnost** . . . . „ 5·—
„ **Za pravdou** . . . . „ 18·15
„ **Moje jasnovidecké pokusy** 5·—
Jamblich: **O mysteriích egyptských** . „ 25·—
Komenský J. A.: **Hlubina bezpečnosti** . „ 12·16
„ **Labyrint světa a ráj srdce** . . . . „ 6·60
Kunčický J.: **Vegetarismus** . . . . . „ —·60
„ **O duševním boji u člověka** „ —·60
„ **Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš** „ —·60
K. J.: **O významu pravé lásky** . . . „ —·70
Kardek Allan: **Kniha duchů** . . . . . „ 25·—
Limberská: **Přísloveční**k . . . . . . „ 5·—
Marden: **Divotvorná moc správného myšlení** . . . . „ 15·40
„ **Vůle k činu** . . . . . . „ 16·—
„ **Cesta lásky** . . . . . . „ 19·50
„ **Vůle a úspěch** . . . . . „ 9·—
„ **Cokoli konáš, konej dokonale** „ 3·30
Marden: **Klid, síla, blahobyt** . . . . . „ 9·—
Meixner prof.: **Praktická telepatie** . „ 14·80
Moudrá Pavla: **Čtyři veliká náboženství** „ 9·—
Marryatová: **Není smrti** . . . . (rozebráno)
Maveric: **Hermetické léčení rostlinné** . „ 27·—
Mikuška ing.: **Vývoj a nynější stav psych. badání v Anglii** . „ 2·20
„ **Fysikální mediumita** . . „ 18·—
Mikuška Vikt. prof.: **Věda metapsychická a její nynější stav** . . „ 18·40
Metličanský: **Spiritické povídky** . . . „ 2·—
Mulford: **Zlořád umírání** . . . . . „ 10·—
„ **Dar Ducha, vyšlo 8 dílů:**
díl **I. Magické síly člověka a jich použití** . . . . . . „ 14·90
„ **II. Kouzelná moc čili zákon změny. II. vydání** . . . . „ 12·—
„ **III. Síla a jak ji nabýváme II. vyd.** 14·10
„ **IV. Hleďme vpřed** . . . . . „ 14·70
„ **V. Jak udržíme svoji sílu** . . „ 15·—
„ **VI. Vzdělání sebe čili umění učiti se** 14·10
„ **VII. Léčení nestřídmosti pomocí zákona žádosti** . . . . . „ 15·—
„ **VIII. Myšlenkové proudy** . . . „ 15·—
Du Prell: **Záhada člověka** . . . . . „ 4·60
Pukl Jul.: **Odpadlík** . . . . „ 3·—
„ **Pravda osvobodí vás** . . . „ 2·50
„ **Pravda vítězí** . . . . . . „ 7·—
Popee—Zelinka: **Učebnice grafologie** . „ 30·—
Piobb: **Formulář vysoké magie** . . . „ 23·—
Plicka R.: **Lidoznalectví (Kranioskopie)** „ 27·—
Přímý Krist.: **Životní moudrost (4. vyd.)** „ 44·—
„ **V čem spočívá milování?** „ 13·20
Procházková: **Marťané** . . . . „ 12·—
„ **Komtesa Ester** . . . . . . „ 14·—
„ **Roza II. díl Ester** . . . . . „ 18·—
„ **Uran III. díl Ester I. část** . . „ 13·—
„ **Uran IV. díl Ester II. část** . . „ 13·—
„ **Uran V.+VI. díl** . . . . . „ 21·—
Ramacharaka Jogi: **Indických Joginů věda o dechu** . . „ 10·50
Reichenbach K. dr.: **Ódicko magn. listy** „ 8·—
Salt S. Henry: **Práva nižších** . . . . „ 1·—
Seiling: **Mé výzkumy v oblasti spiritismu** . . . . „ 3·—
Sezemský: **Plnost života** . . . . . . „ 6·—
„ **O lidském magnetismu** . „ 6·—
„ **Záhady hypnotismu a sugesce vysvětleny** . . . „ 6·—
„ **Rukoznalství** . . . . . „ 25·—
„ **Rosa duším** . . . . . . „ 30·—
Sezemský K. **Novodobý spiritismus** . „ 10·—
Sezemská M. **Vegetariánská kuchařka** „ 3·50
Spiritistická Revue roč. I. Kč 16·—, II. 26·, III. 34·
„ „ roč. IV. Kč 28·— . . . .
Stocker: **Drakula I. a II. díl** . . . . „ 29·—
Šídlo F. A.: **Karel Havlíček Borovský** . Kč 3·—
„ **Slova geniů** . . . . . „ —·—
Šofferle: **K lepšímu životu** . . . . „ 2·20
Šubertová Tereza: **Mrtví se vrací** . . „ 1·—
„ **Vzpomínky ošetřovatelky** 3·—
Tolstoj: **Zákon lásky a násilí** . . . „ 6·60
Thebes: **Záhada snění** . . . . (rozebráno)
Trine: **V souzvuku nekonečném** . . . „ 10·—
Vratislav Fr. dr.: **M. J. Hus 50 obr.** . „ 5·50
Velenovský dr. prof.: **Přírodní filosofie I. díl** 55·—
„ **II.** „ 45·—
Weinfurter K.: **Divy a kouzla indických fakírů** . . . . „ 28·—

V seznamu doporučené spisy ochotně obstará za obnos předem zasl. neb dobírkou.

Administrace SPIRITISTICKÉ REVUE, Radvanice 311, u Ostravy, Slezsko.

Tiskem knihtiskárny K. Birgus v Přívoze. Redaktoři: Jan Rösner a Jan Kuchař v Radvanicích.